

Nagyboldogasszony

(Szűz Mária
menybevételének ünnepe)

Oktatás Goffine Lénárt atya
könyvéből

2017. augusztus 15.

Magyarázat és alkalmazás. Az igaz hitet és boldogságot fáradtság, szenvedés, nélkülözés és áldozatok árán nyerhetjük csak el. Az evangéliumban például felhozott ember is csak fáradtsággal tudta birtokába venni a talált kincset. Minden vagyonát eladta, minden jószágát azért áldozta fel. Ilyen a mi kincsünk is, a kereszténység kincse ; elrejtve áll az szemeink elöl ; elrejtve, mert az ördög, a világ és a testi kívánságok el akarják azt rabolni. Az ember, ha elrejtett kincsre talál s azt birtokába akarja venni, mélyen és nagy fáradtsággal kell ásnia ; az igaz hit és valódi boldogság, mint rejtett kincs elérhetéseért még többet, még jobban kell fáradni. A jó gyöngyöket kereső kalmárral Jézus ugyanezt óhajtja példázni. A tengerbe vetett és mindenfelé, utóbb még a parton elkülönített halakat is bekerítő hálóról vett hasonlattal arra tanít minket Urunk, hogy Krisztus egyházához, mely Istennek földi országa, nemcsak a választottak, de az elvetettek is, nemcsak a jók, de a rosszak is hozzá tartoznak. A nyilvános hitetlenek, a szentszéktől elszakadtak és kizártak vagyis az egyházi átok alatt levők azonban nem, mert ezek a világ végén a jóktól elkülönítetvén, örök tűzbe vettetnek. Jaj azoknak, akik ily sorsra jutnak !

Áhitatgyakorlat szent Annához. Üdvözlégy szent Anna asszony! Boldog a te méhed, mert benne a mindenható Isten a szentségnek azon szekrényét, Máriát képezte, mely egyszülött fiát viselte. Boldog vagy te, a legboldogabb ! Te szüled vigasztalásunkra Üdvözítőnk anyját, ki kegyelmével a sóvárgó világot fölvidította. Szent és áldott vagy te az asszonyok között. Minden nyelv hirdesse a te dicséretedet, ki az Isten anyjának lettél anyjává. Isten választottja vagy te. Bizalommal és tisztelettel esedezünk hozzád, esedelve kérvén, légy szószólónk és pártfogónk ; esedezél Üdvözítőnknel a nekünk oly igen szükséges kegyelmekért, hogy általuk a te buzgó ájtatosságodat követhessük. Hogy méltók legyünk szűz leányod, Mária áldott méhének gyümölcsét, Jézus Krisztust egykor a mennyekben láthatni s hogy az ő látásában mindörökké örvendhessünk. .

Oktatás Nagy-Boldogasszony ünnepére.

Augusztus 15-én.

Miért nevezzük ezen ünnepet így?

Mert a boldogságos szűz Mária e napon vétetett föl a mennybe s lett ott az örök dicsőség és nagyság részesévé. Mi magyarok pedig különösen azért nevezzük ez ünnepet így, mert a boldogságos Szűz

nekünk Nagyasszonyunk és Királynénk. Szent István első királyunk ugyanis e napon, mint halálának napján Magyarországot és az akkor még zsenge és új Anyaszentegyházat a boldogságos szűz anya Mária pártfogásába s oltalmába ajánlotta. Hazánkat s benne a magyar katolikus Anyaszentegyházat, mint királynéknak és nagyasszonyunknak örökségül adta át.

A misekezdetben általános öröme buzdít minket az egyház, mondván : «Örvendezzünk az Úrban mindnyájan, kik e napot a boldogságos szűz Mária tiszteletére üljük, kinek a mennybe fölvételén örvendenek az angyalok és dicsőítik az Isten Fiát». Dicsőség az Atyának, stb.

Az egyház imádsága. Uram ! bocsásd meg, kérünk, szolgálóidnak bűneit, hogy akik cselekedeteink miatt Neked nem tetszhetünk, Fiaid, a mi Urunk Jézus Krisztus Anyjának hathatós esedezésére üdvözülhessünk. Ki te veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik stb.

Szentlecke. (*Sirák fia könyve 24, 11—20.*)

Mindenekben nyugodalmat kerestem és az Úr örökségében lett maradásom. Akkor parancsola és mondá nekem a mindenek Teremtője és aki teremtett engem, megnyugovék hajlékomban és mondá nekem : Jákobban lakjál és Izraelben bírij örökséget, és választottaim között verj gyökeret. És így Sionban megerősítettem és a megszentelt városban hasonlóképen megnyugodtam és Jeruzsálemben az én hatalmam. És meggyökereztem a tiszteletreméltó nép között és az én Istenem részében, mely az ő öröksége ; és a szentek teljes gyülekezetében az én tartózkodásom. Magasra nőttem, mint Libanon hegyén a Cedrus és mint a ciprusfa Sion hegyén ; növekedtem, mint a pálma Kádeszben és mint a rózsautótvény Jerikóban ; mint mezőkön a szép olajfa, felnőttem és mint a platánus víz mellett az utcákon. Mint a fahéj és illatozó balsam illatoztam s mint a válogatott mirha adtam a jóillat gyönyörűségét.

Magyarázat. E lecke bekezdősoraiban az isteni bölcseségről szól, mely minden teremtmény fölött határtalan uralkodással bír és arról, hogy miként jutott az isteni bölcsesség minden népek közé. További soraiban értésünkre adja, hogy az isteni bölcsesség tulajdonképeni és állandó hajlékot azonban csak a választott népeknél nyert az isteni kinyilatkoztatás által. Az Izrael népének adott bölcseséget teremtett bölcseségnek nevezzük s ebben a boldogságos Szűz részesült elsősorban, kit Isten — mint az a hagyományokban reánk maradt — minden angyali és emberi lelkek között legtöbb és legnagyobb kegyelmekkel ruházott föl. Ebből most már mindnyájan

tudhatjuk és érthetjük, hogy e szentleckét az egyház miért olvastatja a mai napon, mint Mária mennybevitetésének emléknapján. Mikor Mózes az istenitiszteleket az isteni bölcsesség rendeletei értelmében elintézte, e bölcseségnek némi tekintetben hajlékot adott s így nyert az Sion hegyén maradást. Később gyökeret is vert a nép kö-

zött s Libanon szent cédrusaként hovatovább növekedett, vagyis kinyilatkoztatásait századról századra világosabban kifejtette. Libanon cédrusa tehát nagysága, magassága és tartósságánál fogva a kinyilatkoztatott isteni válasz dicső növekedését és tartósságát jelképezi. És e fa illatozott, mint a fahéj, mint a jószagú balzsam, mely hasonlat ismét azt jelenti, hogy a legkedveltebb erények forrásává lett. Eből ismét azt látjuk, hogy e szentleckét az egyház méltán és igen szépen alkalmazza a Boldogságos Szűzre. Hiszen Máriaiban az isteni

bölcsesség valóban cédrusként növekedett és Isten kertjében valóban Mária volt az erények jó illatával ékesített rózsza. Így növekedjünk e bölcseségekben s így legyünk Isten előtt mi is Krisztus Urunk jószagú illata. (Kor. II. 2, 15.)

Fohász. Boldogságos Szűz! Ó vonj minket magadhoz s esedezésed által nyerj Istentől számunkra irgalmat. Ó végy szárnyaid oltalma alá minket, hogy ott állandó hajlékot nyerve, az örök életre méltók legyünk s annak örömeiben és boldogságában részesülhessünk.

Evangelium. (Szent Lukács 10, 38—42.)

Lőn pedig, amint tovább mentek, hogy betére egy faluba, hol egy Márta nevű asszony befogadá őt házába. Vala pedig ennek egy Mária nevű nővére, aki az Úr lábaihoz ülvén hallgatá az ő igéjét. Márta pedig sürgött-forgott a sok házi dologban. Egyszer csak előlépvén, mondá : Uram ! nem gondolsz-e vele, hogy nővérem egyedül hagyott engem szolgálni? Mondjad azért neki, hogy segítsen nekem. Felelvén, mondá neki az Úr : Márta, Márta ! Sok gondod van és sokat vesződöl. Pedig egy a szükséges. Mária a legjobb részt választotta, mely el nem vétetik tőle.

Miért olvastatja az egyház ma ezen evangéliumot?

Mert ez Máriára, Isten anyjára leginkább alkalmazható. A boldogságos Szűz méltóbban, szeretetteljesebben fogadta be, nevelte és szolgálta Isten Fiát, mint Márta, — buzgóbban és nagyobb figyelemmel hallgatta s őrizte meg szívében és igyekezett teljesíteni is Isten igéjét Mária Magdolnánál. Ő tehát mind választás, mind teljesítés dolgában felülmulta azokat s a legnagyobb jutalomra tette magát méltóvá. A jutalmat a mai napon el is nyerte ; Isten ajándékozta őt meg ezzel s azt tőle senki el nem veheti.

Mit tanulhatunk e két testvértől?

1. Hogy életmódunk és hivatásainkban olyan szorgalmasok legyünk, mint Márta, kit az írás a munkás és tevékeny élet példájául állít elénk. Munkálkodásunk és tevékenységünk mellett azonban pillanatra se feledjük a jó cselekedetek gyakorlását s azt, hogy mindent Isten szeretetéért kell tennünk s neki mindenben tetszeni iparkodjunk. Ne feledjünk a szegények gyámolítása által Krisztusnak szolgálni, miután testileg neki úgysem szolgálhatunk. A nap minden percében emlékezzünk meg arról, hogy mindent, amit embertársaink legkisebbjével teszünk, Krisztus Urunkkal tesszük, aki úgy is jutalmaz meg bennünket, mintha azokat vele magával tettük volna. — 2. Hogy az elmélkedő életet ábrázoló Mária Magdolnához legyünk hasonlók ; kövessük őt, utánozzuk példáját. Imádságainkban, az Isten igéjének hallgatásában, ezek és az isteni tökéletességek fölött való elmélkedéseinkben, továbbá önmagunk vizsgálásában buzgók legyünk. Ezáltal válhatunk mindinkább tökéletesebbekké s az örök életre méltóbbakká. Az ilyen elmélkedő életet nevezi Urunk jobb résznek, bár e szavaival a tevékenységgel és munkássággal teljes életet korántsem rosszalja.

Miért jeldi meg Jézus Márlát?

Benső nyugtalan-sága és szórakozottsága, nem pedig munkássága és tevékenysége miatt. Márta munkáját szórakozottan végezte s nem elégedett meg a legszükségesebbekkel sem s így Jézus isteni szavait nem hallgathatta volna; Jézus tehát csak figyelmeztetni kívánta őt.

Mi az «az egy szükséges»?

Az, hogy mindenekfölött és mindenben Isten dicsőségét és lelkünk üdvét keressük. Ha ezen egyről, mint legfőbb szükréről kellően gondoskodunk, akkor egyéb kötelességünket is teljesítjük. Munkások és tevékenyek vagyunk, de munkálkodásunkban nem nyugtalanok és szórakozottak, hanem csendesek és békések, mert gondolatunkkal munka közben is Istenen függünk, munkálkodásunk ekkor mérsékelt és nem rendetlen, nem túlzott s elkerül mindent, ami haszontalan.

Buzgó áhitat. Érzem, ó Uram Istenem! hogy ez egy szükréről megfeledkeztem és illően nem gondoskodtam. Szerencsétlen órák! Elvesztett percek, melyeket a világi hiúságra és élvezetekre pazaroltam el! Elröpültetek felettem, csak bánatot és kétségbeesést hagyva nekem. Ó, csak visszaidézhetném ez elpazarolt időt! Ámde ez lehetetlen! Hozzád könyörgöm, jóságos Istenem; a te kegyelmességedet kérve, ó Uram, add irgalmasan, hogy életemet ezentúl egyedül szolgálataidban tölthessem s lelkem üdvén munkálkodhassam; te önts, ó Uram, ehhez lelkembe erőt és akaratot s a te szent akaratod vezéreljen engem, gyámoltalant!

Szent Bernát könyörgése Máriához. Üdvözlég, áldott Szűz! Megváltónk szent anyja, Mária! Hozzád esede-zünk, akinek mennybe fölvételekor maguk a mennyei fejedelmek új csodát láttak s álmélkodva elragadtatásukban, így kiáltottak föl: «Kicsoda ez, ki feljő a pusztából gyönyörúségekkel bővelkedve?» Téged kérünk, ó boldogságos Szűz, kinek a mennyekben is dicsérő- és öröme-neket zengtek, mutasd ki irántunk való szeretetedet azáltal, hogy a világnak is eszközöld ki Istentől azon kegyelmeket, melyekben te részesültél. Kérj bocsánatot a bünösök részére, gyógyszer-t és fölgyógyulást a betegeknek, erőt a kislelkűeknek, vigasztalást a szomorkodóknak, segítséget a veszedelemben sínylő-dőknek és megváltást gyermekeidnek! Eszközöld ki, ó mennyei Királynénk, hogy a mai szent napon közbenjáró esede-zésed által ajándékozzon meg minket kegyelmével a mi jóságos Istenünk s árásson el az örömök e napján kegyelmével mindenkit, ki nevedet ájtatosan segítségül hívja. A te szent Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által, kinek neve áldott, Isten örökkön örökké. Amen.